

Nr 424

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Fälldin**, om utredning angående vissa straffformer.

Den stigande brottsligheten på skilda områden är en källa till oro för oss alla. Allmänheten fordrar att krafttag här kommer till stånd.

Vi är medvetna om att åtskilligt göres från det allmännas sida för att komma till rätta med dessa missförhållanden. Sålunda kan vi peka på att statspolisen mer än fördubblats under de senaste åren, att den kommunala polisen också utökats, dock inte i Stockholm och Göteborg, där av kända förhållanden svårigheter mött att åstadkomma en förstärkning. Sedan åtskilliga år arbetar också en särskild nämnd — polisväsendets organisationsnämnd — för att på det organisatoriska planet förbättra polisväsendet. Polisverksamhetsutredningen, där ett antal fackmän sitter, arbetar på att få fram effektivare metoder både för uppdagande och förebyggande av brott och för efterspaning av brottslingar.

Mycket återstår emellertid att göra på brottsbekämpandets område. Bl. a. kan man inte undgå att fråga sig, huruvida den villkorliga domen fått en alltför vidsträckt tillämpning. Av meddelanden i pressen framgår att villkorlig dom meddelas både fyra och fem gånger för samma person. Visserligen tror vi att denna domsform fyller en mycket viktig uppgift, men särskilt i nuvarande läge i fråga om brottsligheten bör en viss återhållsamhet övervägas.

Kombinationen med böter som skall erläggas och ett villkorligt frihetsstraff bör också prövas.

Även i fråga om åtalseftergift bör man pröva huruvida inte en större återhållsamhet är nödvändig.

Under återopande av det sagda hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär en skyndsam utredning i syfte att få fram förslag för

att begränsa tillämpningen av den villkorliga domen och av åtalseftergift, samt

att kombinera ett frihetsstraff med böter som måste erläggas.

Stockholm den 27 januari 1959

Rune Gustavsson
i Alvesta

Thorbjörn Fälldin